

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. maijā iesniedza International Protection Appeals Tribunal (Īrija) — R.A.T., D.S./Minister for Justice and Equality

(Lieta C-385/19)

(2019/C 255/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

International Protection Appeals Tribunal

Pamatlietas puses

Prasītāji: R.A.T., D.S.

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Uzņemšanas nosacījumu direktīvas (pārstrādāta redakcija) ⁽¹⁾ 15. pantā ir paredzētas atsevišķas “pieteikuma iesniedzēja” kategorijas?
- 2) Kāda veida rīcība ir uzskatāma par novēlošanos pieteikuma iesniedzēja vainas dēļ Uzņemšanas nosacījumu direktīvas (pārstrādāta redakcija) 15. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV 2013, L 180., 96. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 23. maijā — Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-400/19)

(2019/C 255/34)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Sipos, A. Lewis un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- Atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju⁽¹⁾, jo ir ierobežojusi lauksaimniecības un pārtikas produktu tirdzniecības cenu noteikšanu, it īpaši ņemot vērā *a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról, 2009. évi XCV. törvény* (2009. gada Likums XCV, ar ko piegādātājiem tiek aizliegts saistībā ar lauksaimniecības un pārtikas produktiem īstenot negodīgu tirdzniecības praksi) 3. panta 2. punkta u) apakšpunktu.
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2009. gada Likumu XCV, ar ko piegādātājiem tiek aizliegts saistībā ar lauksaimniecības un pārtikas produktiem īstenot negodīgu tirdzniecības praksi (turpmāk tekstā — "*Tfmtv*"), tika ieviesti īpaši nozares noteikumi saistībā ar attiecīgo produktu mazumtirdzniecības cenu noteikšanu.

Komisija uzskata, ka *Tfmtv* 3. panta 2. punkta u) apakšpunktā runa ir nevis par lauksaimniecības un pārtikas produktu īpašībām, bet gan tikai par to tirdzniecības noteikumiem, tāpēc tas ir jāuzskata par noteikumu, kas attiecas uz tirdzniecības nosacījumiem sprieduma *Keck un Mithouard* izpratnē (skat. spriedumu, 1993. gada 24. novembris, *Keck un Mithouard*, apvienotās lietas C-267/91 un C-268/91, EU:C:1993:905). Analizējot šī pasākuma iedarbību, ir jāatzīst, ka tas ir līdzvērtīgs kvantitatīvam ierobežojumam tirdzniecībai starp dalībvalstīm LESD 34. panta izpratnē.

Komisija uzskata, ka *Tfmtv* 3. panta 2. punkta u) apakšpunkts patiesībā neparedz vienlīdzīgu attieksmi pret valsts un importēto produktu tirdzniecību un nav nedz atbilstošs, nedz samērīgs pasākums salīdzinājumā ar kādu ar to saistītu leģitīmu mērķi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) — LM/Centre public d'action sociale de Seraing

(Lieta C-402/19)

(2019/C 255/35)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Liège